

Sygn. akt I CSK 322/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w W.
przeciwko Miastu W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powodowej Spółdzielni na rzecz strony pozwanej
kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł z tytułu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzebie wykładni przepisów wywołujących rozbieżności w orzecznictwie.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Po pierwsze, okoliczność, że strona skarżąca uzyskała w zbliżonych sprawach prowadzonych przed sądami powszechnymi rozbieżne orzeczenia nie prowadzi do wniosku, że tym samym zachodzi rozbieżność w orzecznictwie, gdyż o takiej rozbieżności można mówić porównując zastosowaną w tych sprawach wykładnię prawa. Treść rozstrzygnięcia sądowego zależy bowiem także od poczynionych w danych sprawach ustaleń faktycznych, a te nie musiały być identyczne w powołanych przez skarżącego sprawach. Skarżący zaś z pewnością okoliczności tej nie wykazał. Po drugie, zagadnienie stosowania do roszczeń powodowej spółdzielni mieszkaniowej z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia terminu przedawnienia z art. 118 k.c. nie budzi wątpliwości w orzecznictwie. Przyjmuje się bowiem, że jedynie działalność spółdzielni mieszkaniowej względem jej członków nie ma charakteru gospodarczego, podczas gdy czynności podejmowane „na zewnątrz”, w tym w zakresie administrowania mieniem spółdzielni w sferę takiej działalności wchodzi (por. m.in. wyrok SN z dnia 12 marca 2004 r., II CK 53/03, nie publ.; wyrok SN z 14 stycznia 2011 r., II CNP 52/10, nie publ.). Po trzecie wreszcie, wykazanie przez skarżącą, że w chwili spełnienia świadczenia nie miała świadomości, iż nie była zobowiązana do uiszczenia opłaty z tytułu użytkowania wieczystego wymagałoby postawienia zarzutu naruszenia prawa procesowego w kontekście przeciwnych ustaleń Sądu drugiej instancji. Tymczasem skarga kasacyjna została oparta jedynie na pierwszej podstawie kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw
db